

Bombingen

Onsdag 19. sep/2000: Jeg var redd. Jeg var døderedd i Brøren min vakked meg midt på natta og sa at vi måtte flykte. Vi måtte flykte til et tryggere sted. Nord-Korea hadde kommet for å overta landet. De hadde kommet for å... bombe nabolandet sitt, Sør Korea. Vi satt oss i en gummibåt og dro ut på havet.

20. sep: Vi hadde sittet i båten i mange timer uten mat og drikke. Jeg var redd for å sulte i hjel. Vi visste at Nord-Korea hadde mye atomvåpen. Vi var nesten sikre på å bli drept. Vi trodde at Nord-Korea allerede hadde flere ubåter ute for å synke båtene som prøvde å rømme. Jeg ante ikke hvor vi var på vei. Vi håpet bombefly fly over oss. - Hvor er mamma og pappa? spurte jeg Brøren min Ji. - De ble hjemme for å passe på bestemor og bestefar. Ji var så tørst at han begynte å drikke saltvann. - Hvis du drikker for mye kan du dø!

21. sept: Det begynte å lyne. Brøren min lå fortsatt å sov (trodde jeg). Jeg prøvde å røkke han, han våknet ikke. Jeg kjente på pulsen hans. Den ble lavere og lavere, etter et par minutter sluttet han å puste.